

ת"פ 14768/03/15 - מדינת ישראל נגד מ ב

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 14768-03-15 מדינת ישראל נ' ב
02 אפריל 2017

בפני כב' השופט יריב נבון

בעניין:

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

מ ב

נוכחים:

מטעם המאשימה: מתמחה, מר שנאן

מטעם הנאשם: בעצמו וב"כ עו"ד שלמה אלכביר

גזר דין

פתח דבר :

1. בישיבה שהתקיימה ביום 14.5.15, הציגו הצדדים הסדר דיוני במסגרתו תוקן כתב האישום, הנאשם הודה והורשע בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, וצירף תיק נוסף (ת"פ 3397-08-14 - בית משפט השלום טבריה). כחלק מהסדר דיוני זה, הופנה הנאשם לשירות המבחן לעריכת תסקיר בעניינו, וזאת ללא התחייבות מצד המאשימה לאימוץ המלצות התסקיר.

2. הנאשם הורשע, כאמור, על פי הודאתו, בכתב אישום מתוקן בביצוע של עבירות שעניינן **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); **תקיפה סתם - בן זוג**, עבירה לפי 382 (ב) לחוק העונשין ו**הפרעה לשוטר במילוי תפקידו**, לפי 275 לחוק העונשין.

3. מכתב האישום המתוקן עולה כי במועדים הרלבנטיים היו הנאשם וגב' ע ב (להלן: "**המתלוננת**") נשואים זה לזו והתגוררו יחדיו בביתם בטבריה. בתאריך 4.3.2015, לאחר שהנאשם קילל את המתלוננת החל משעות הערב, אמר הנאשם למתלוננת כי יחנוק אותה וירצח אותה תוך כדי שינה, וכי אם תזמין משטרה ירצח אותה ויתאבד. המתלוננת נטלה את הטלפון על מנת להתקשר למשטרה אך הנאשם דחף אותה ולקח את הטלפון מידה בכדי למנוע ממנה מלעשות כן. בהמשך, לקחה המתלוננת את הטלפון בשנית והתקשרה למשטרה והנאשם חטף את הטלפון מידה, ניתק את השיחה ואמר לה "הלילה אני רוצח אותך". לאחר שהמשטרה הגיעה לביתם עוכב הנאשם על ידי השוטר יהודה לבנון (להלן: "**השוטר**") והתבקש להתלוות אליו לניידת. הנאשם ירד

עמוד 1

עם השוטר לרחוב, אך החל לרוץ ולברוח מהשוטר בכדי למנוע את מעצרו.

4. במסגרת ההסדר הדיוני האמור, צירף הנאשם, כאמור, תיק נוסף בו הודה והורשע בעבירות שעניינן **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין; **תקיפה סתם - בן זוג**, עבירה לפי 382 (ב) לחוק העונשין.

5. מעובדות כתב האישום המצורף עולה כי ביום 19.3.2014, עת הגיעה המתלוננת לעבודתה כעוזרת בית בבית מגורים בטבריה ולאור חוסר שביעות רצונו של הנאשם ממקום עבודתה, הגיע הנאשם בעקבותיה למקום ואיים עליה בצעקות באומרו כי הוא ימשיך לעשות לה פדיחות ויבוא לכל מקום שבו היא תעבוד ויהרוס לה את הכל. כשבועיים עובר למועד זה, סמוך לתחנת אוטובוס בטבריה, תקף הנאשם את המתלוננת שלא כדין בכך שמשך את הכיסוי שעל ראשה.

6. בישיבה שהתקיימה בתאריך 25.9.2016, צירף הנאשם תיק נוסף (ת"פ - 32889-06-16 - בית משפט השלום טבריה), הודה והורשע אף בו בכתב אישום מתוקן בעבירה נוספת שעניינה **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין. מעובדות כתב אישום מתוקן זה עולה כי ביום 16.4.16, בשעה 20:30 או בסמוך לכך, קילל הנאשם את המתלוננת ואיים עליה בפגיעה שלא כדין בגופה, בכוונה להפחידה או להקניטה, באומרו שימרר את חייה עד שתוציא אותו מן הבית.

תסקירי שירות המבחן:

7. בעניינו של הנאשם התקבלו 8 תסקירים מאת שירות המבחן, הראשון נערך ביום 20.8.15 והאחרון ביום 7.2.17. ריבוי התסקירים מלמד על ההזדמנויות הרבות אשר ניתנו לנאשם במהלך תקופה זו, כפי שיפורט להלן.

8. עיון בתסקיר שירות המבחן מיום 20.8.2015 מלמד כי הנאשם בן 42, נשוי למתלוננת ולשניים 8 ילדים בין הגילאים שנה וחצי עד 12, אשתו בת 34, עקרת בית. הנאשם סיים 11 שנות לימוד במרכז הנוער בטבריה, שירת שירות צבאי חלקי. לאחר שחרורו עבד בעבודות מזדמנות והתקשה לשמור על יציבות בעבודה. הנאשם מתקיים כיום מהבטחת הכנסה ומקצבאות ילדים. לנאשם הרשעות קודמות רבות בגין עבירות רכוש, מרמה, אלימות וסמים, ריצה בעבר עונשי מאסר בפועל, מאסר בעבודות שירות ואף הועמד בצווי מבחן. הרשעתו האחרונה של הנאשם הינה משנת 2014 בגין החזקה ושימוש בסם לצריכה עצמית.

9. בהתייחסו לעבירות נשוא תיק זה ציין הנאשם כי היה במצב נפשי ירוד, לאחר מות אמו, ובמהלך ויכוח איים לפגוע המתלוננת. הנאשם ביטא חרטה על מעשיו אך המעיט מחומרת התנהגותו, כאשר להבנתו אשתו הגישה תלונה מכיוון שרצתה שיקבל טיפול ולא בשל חששה מפניו. בהתייחסו להרשעתו משנת 2009 בעבירת אלימות קודמת כלפי אשתו, המעיט הנאשם מחומרתה והתקשה לראות את חלקיו הפוגעניים. שירות המבחן ציין כי בעבר, בעקבות הרשעתו בעבירת אלימות כלפי אשתו, כאמור, טופל הנאשם בקבוצה לגברים אלימים לאחר שהוטל עליו צו מבחן. צו זה הופקע ביום 15.9.2011, לאחר שהנאשם לא עמד בתנאיו ובהוראות וגבולות הטיפול, ולאחר שמצו הניסיונות הטיפולים בעניינו.

10. בשיחה שערך קצין המבחן עם המתלוננת הדגישה זו את צדדיו החיוביים של הנאשם, תיארה את קשייו לגלות יציבות ואחריות לתפקידיו כבעל משפחה, המעיטה מחומרת מעשיו וציינה כי התלוננה כנגדו לאחר שחלה הידרדרות בתפקודו ולכן רצתה שיטופל במסגרת שירות המבחן. המתלוננת טענה כי אינה חוששת מפניו וכי היא מסוגלת להציב לו גבולות והביעה תקווה שיחזרו להתגורר יחדיו על מנת שייסיע לה בטיפול בילדים ובפרנסת הבית. קצין המבחן ציין את התרשמות העובדת הסוציאלית המטפלת במשפחה, התומכת אף בהתרשמותו, לפיה מדובר באשה בעלת מאפיינים של "אישה מוכה" הנמצאת במעגל האלימות ומגוננת על בעלה, על אף האלימות המופעלת כלפיה, ומתקשה להעמיד לו גבולות ברורים, על אף שבאותה תקופה סיימה טיפול בקבוצה לנשים מוכות במקום מגוריה.

11. להערכת שירות המבחן הנאשם מתקשה במילוי תפקידו כמפרנס, בעל ואב לילדים, מתקשה בנטילת אחריות, ומגלה חוסר יציבות בהתנהלותו. להערכת שירות המבחן הנאשם לא הפנים את חומרת התנהגותו והוא אף מתקשה להעמיק בגורמיה ולכן רמת הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד הינה גבוהה, אם כי חומרת העבירות נמוכה. לנוכח האמור המליץ שירות המבחן לבחון אפשרות שילוב הנאשם במרכז למניעת אלימות במשפחה בטבריה.

12. בעניינו של הנאשם הוגש ביום 9.10.2015 תסקיר משלים ממנו עולה כי בתקופת הדחייה הופנה הנאשם ליחידה למניעת אלימות במשפחה בטבריה. שירות המבחן ניהל שיחה עם העובדת הסוציאלית המטפלת, אשר נפגשה עם הנאשם ואף קבעה עמו פגישה נוספת, אליה הנאשם לא הגיע. לדבריה נעשו ניסיונות לאתר את הנאשם וליצור עמו קשר, אך לא היה מענה. מאחר ואף שירות המבחן התקשה ביצירת קשר עמו לא הוצגה כל המלצה טיפולית בעניינו. עם זאת, שירות המבחן הותיר פתח לשילוב הנאשם בהליך הטיפול במידה ויעמוד בדרישות. לנוכח האמור, ולבקשת סנגורו, נדחה הדיון בעניינו וניתנה לנאשם הזדמנות.

13. ביום 10.1.2016 נערך תסקיר משלים בעניינו של הנאשם. מדיווח שהתקבל מאת העובדת הסוציאלית המטפלת בו ביחידה למניעת אלימות במשפחה עלה כי הנאשם החל בטיפול פרטני בחודש אוקטובר 2015, הוא משתף פעולה בטיפול, מעלה תכנים אישיים וסוגיות איתם הוא מתמודד בקשר הזוגי והמשפחתי. העו"ס התרשמה כי הנאשם מפיק תועלת מההליך הטיפולי וכי הוא עשוי להיתרם ממנו. על אף האמור מסרה כי הנאשם נעדר מפגישות ואינו יוצר עמה קשר ובאם לא יתמיד בטיפול האמור היא תיאלץ להפסיקו. שירות המבחן שוחח עם המתלוננת אשר טענה כי מאז חזרתו למגורים משותפים חל שינוי לטובה בהתנהלותו, הוא מסייע לה במטלות הבית ובטיפול בילדים. הנאשם עצמו ביטא בפני קצין המבחן רצון להמשיך בטיפול ואף התחייב להתייצב לכלל המפגשים. לנוכח האמור, המליץ שירות המבחן להעמיד את הנאשם במבחן, במהלכו יימשך הטיפול האמור, בפיקוח שירות המבחן. על אף האמור, כדי לבחון את רצינות כוונותיו של הנאשם, הדיון בעניינו נדחה שוב לקבלת תסקיר נוסף.

14. תסקיר זה נערך ביום 31.3.2016 וממנו עולה תמונה דומה לפיה הנאשם נוטל חלק בטיפול ומעלה תכנים חשובים, ואף אשתו שולבה בטיפול אצל עו"ס המשפחה. אף הפעם צוין כי הנאשם אינו מתייצב באופן סדיר למפגשים ועל אף האמור שוב ניתנה לנאשם הזדמנות נוספת, לנוכח התחייבותו להמשיך טיפול. לבקשת שירות

המבחן הדין בעניינו נדחה פעם נוספת ב - 3 חודשים על מנת לבחון את יכולתו של הנאשם להתמיד בטיפול.

15. תסקיר משלים נוסף נערך ביום 26.6.2016. מבירור שערך קצין המבחן עם העו"ס המטפלת בנאשם ביחידה למניעת אלימות במשפחה נמסר כי הנאשם לא הגיע למספר פגישות וכי היא לא מצליחה ליצור עמו קשר. מבירור שערך קצין המבחן הסתבר כי הנאשם נעצר על ידי המשטרה ביום 16.4.2016 בחשד למעורבות בעבירות איומים ותקיפת בת זוג. בשיחה שנערכה עם המתלוננת זו מסרה כי הוצא כנגד הנאשם צו הרחקה, לאחר שהגישה תלונה כנגדו במשטרה, וכיום אינה יודעת היכן הוא מתגורר. העו"ס מהיחידה למניעת אלימות במשפחה מסרה כי הנאשם התייצב לפגישה אחת ביום 15.5.2016 וטען כי הוא שוהה בישיבה בירושלים ובמהלך הפגישה ביטא כעס ועזב את המקום בטרם זו הסתיימה. מאז לא יצר הנאשם קשר עמה. אף ניסיונות שערך קצין המבחן ליצור עמו קשר לא צלחו. לנוכח האמור, צוין בתסקיר כי התנהלותו הבלתי סדירה של הנאשם בהליך הטיפול אלי הופנה, אי הקפדתו על קשר עם גורמי הטיפול והעובדה כי בעודו בהליך טיפולי זה נפתח כנגדו תיק חדש בגין עבירות אלמ"ב, יש בכך כדי ללמד כי הנאשם לא יוכל להיתרם מטיפול בשלב זה, וכי גורמי הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד עולים על הסיכוי לשיקום. לכן, נמנע שירות המבחן מלהציע חלופות ענישה ואף ביקש לשחררו מהמשך טיפול בעניינו. על אף האמור, לנוכח דרישת סנגורו והסבריו באשר להימנעות הנאשם מליצור קשר עם שירות המבחן, ניתנה לנאשם הזדמנות נוספת והדין בעניינו נדחה לקבלת תסקיר משלים.

16. בתום תקופת הדחייה הוגש תסקיר משלים נוסף, שנערך ביום 13.9.2016, ממנו עולה כי בשיחה עם העו"ס שטיפלה בנאשם במרכז למניעת אלימות במשפחה עלה כי לנוכח מאפייני אישיותו ההתמכרותיים מתקשה הנאשם להפיק תועלת מהטיפול ביחידה. לנוכח האמור, לאחר שנערכה פגישה עם הנאשם, פנה שירות המבחן למרכז "חוסן" לטיפול בנפגעי סמים בטבריה לבחינת אפשרות שילוב הנאשם במסגרתם. לבקשת שירות המבחן, נדחה הדין בעניינו של הנאשם ב - 3 חודשים נוספים.

17. ביום 1.12.2016 הוגש תסקיר משלים בו נטען כי תהליך בדיקת התאמת הנאשם לטיפול במרכז חוסן טרם הושלם. בנוגע לתיק הנוסף שנפתח כנגדו (וצורף כאמור במסגרת הליך זה), טען הנאשם כי איבד שליטה והתנהג בתוקפנות כלפי אשתו. הוא ביטא חרטה ואכזבה עצמית והביע תקווה כי התנהגותו לא תישנה. עם זאת, התקשה להסביר את המניעים להתנהגותו הפוגענית, ואף במקרה זה נראה כי הוא נוטה להמעיט מחומרתה.

18. מן התסקיר שנערך ביום 7.2.2017 עולה כי נעשו מספר ניסיונות ליצור קשר עם הנאשם כדי לבחון שילובו במרכז "חוסן" ועל מנת להודיע לו על מועד פגישת ההתאמה במרכז זה, אך לא התקבל כל מענה מצדו. שירות המבחן מצוין כי פנה לסנגורו בכדי שזה יסייע בזימונו למרכז "חוסן" ואכן הנאשם קיבל זימון זה ואף נפגש עם העו"ס המטפלת במרכז "חוסן" בתאריך 5.1.2017. בסיום פגישה זו, הודיעה לו העו"ס על פגישה נוספת בשבוע שלאחר מכן, אך לפגישה זו הנאשם לא הגיע. הן העו"ס והן שירות המבחן ניסו להשיגו מספר רב של פעמים, ללא הצלחה. בנוסף, הנאשם לא יצר קשר מיוזמתו עם גורמי הטיפול במרכז "חוסן" ולא עם שירות המבחן.

19. שירות המבחן ציין כי דפוס התנהלות זה של הנאשם אשר אינו מגיע בקביעות למפגשים הטיפולים, אינו שומר על קשר עם גורמי הטיפול ואינו מגלה מחויבות לתהליך הטיפול, מאפיין את התנהלותו לאורך הקשר עם שירות המבחן במסגרת תיק זה ואף במסגרת הפנייתו לשירות המבחן בתיקים קודמים, במהלכם ניסיונות טיפוליים קודמים הופסקו, עקב חוסר יציבותו. לנוכח האמור, לאחר ניסיונות רבים לגייסו להליך טיפולי מאז חודש אוגוסט 2015, סבור שירות המבחן כי הנאשם אינו מסוגל להתמיד ולהיתרם מהליך טיפולי כלשהו ולכן אין באפשרותם להמליץ על חלופות ענישה או שיקום העשויות להפחית סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד.

טיעוני הצדדים לעונש :

20. בטיעוניה לעונש ציינה **המאשימה** כי לנאשם עבר פלילי עשיר הכולל 21 הרשעות קודמות במגוון עבירות, ואף במקרה שלפניו הוא נהג באלימות פיסית כלפי אשתו ואיים עליה. לשיטת המאשימה, מתחם הענישה ההולם בעבירות מסוג זה נע בין 12 - 24 חודשי מאסר בפועל. במעשיו, פגע הנאשם באוטונומיה של המתלוננת, חלקו של הנאשם בביצוע העבירות מלא, ואף מתסקירי שירות המבחן שהתקבלו בעניינו ניתן ללמוד כי הוא לא עשה מאמץ להשתלב בהליך טיפולי. לנוכח האמור, עותרת המאשימה לגזור על הנאשם מאסר ברף הבינוני של המתחם המוצע, דהיינו - 15 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר על תנאי והתחייבות.

21. **הסנגור** התייחס בטיעונו לתקופה הארוכה בה היה הנאשם נתון במעצר בית ובתנאים מגבילים בתיק זה, אותם לדבריו לא הפר. הסנגור הדגיש כי האלימות בה נקט הנאשם כלפי המתלוננת באירועים השונים בהם הודה אינה אלימות ברף חומרה גבוה ואף ציין כי כיום בני הזוג גרים יחדיו ועוברים הליך גישור. לשיטתו, הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו בשל מצבו הנפשי הקשה, עקב מות אמו. באשר להתנהלות הנאשם מול שירות המבחן, טען הסנגור כי הוא ביקש משירות המבחן לזמן את הנאשם באמצעותו על מנת לוודא התייצבותו שם, אך הדבר לא נעשה. לטענתו, בנסיבות העניין, אין מקום לגזור על הנאשם מאסר בפועל ויש להסתפק במאסר מותנה, וזאת לנוכח התקופה הארוכה בה שהה הנאשם במעצר בית ובמעצר מאחורי סורג ובריח במסגרת הליך זה.

22. בדברו האחרון, ביטא **הנאשם** את רצונו בשיקום המשפחה.

קביעת מתחם הענישה:

23. בהתאם לתיקון 113 וסעיף 40ב' לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, בנסיבותיו, ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש שיוטל עליו. בהתאם לסעיף 40ג'(א) לחוק, בקביעת מתחם הענישה יש לקחת בחשבון את הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40ט' לחוק.

הערכים החברתיים המוגנים ומידת הפגיעה בהם:

24. כל אדם, באשר הוא, זכאי להגנה על שלמות גופו. עבירת **התקיפה** פוגעת בשלמות גופו של אדם, בתחושת

הביטחון שלו וכן ביכולתו לנהל חיים מוגנים ושלווים. בהקשר זה, ראו האמור בע"פ 6758/07 פלוני נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 11.10.2007):

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירת אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך המשפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קורבנות העבירה למערכת המשטרית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מורכב וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה..."

25. בית המשפט העליון עמד לא אחת על חובתו של בית המשפט להירתם למלחמה בעבירות האלימות בתוך המשפחה, וזאת בין היתר באמצעות השתתפות עונושים חמורים ומרתיעים בדמות מאסרים בפועל מאחורי סורג ובריח. לא בכדי העונש המרבי שנקבע לצידה של עבירת התקיפה מוכפל שעה שזו מבוצעת כלפי בת זוג.

26. הערך החברתי שנפגע מעבירות האיומים כלפי המתלוננת הינו שמירה על שלווה נפשה, בטחונה וחירות פעולתה. אין להלום מצב בו איום הופך לכלי או אמצעי לפתרון סכסוך כזה או אחר, במיוחד כאשר קיים חשש ממשי שדברי האיום יובילו לכדי פגיעה פיזית של ממש. ביחס לעבירת האיומים נקבע ברע"פ 2038/04 שמואל לם נ' מדינת ישראל, פ"ד ס(4) 96 (מיום 4.1.2006):

"האיום הוא אפוא ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי, וזאת כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלווה נפשו, ביטחונו וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן פעמים רבות האיום כרוך גם בצפייה להתנהגות מסוימת מצד המאיים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום. עמד על כך השופט גולדברג בע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל (להלן - פסק דין ליכטמן [1]), בעמ' 378: "מניעת ההפחדה וההקנטה לשמן היא שעומדת ביסוד האינטרס החברתי המוגן בעבירת האיומים שבסעיף 192. רוצה לומר, אינטרס החברה להגן על שלווה נפשו של הפרט (person's peace of mind) מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין. אינטרס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט".

27. במקרה דנן אף הפריע הנאשם לשוטרי במילוי תפקידו עת זה הגיע לבית הנאשם כדי לברר תלונתה של

המתלוננת. עבירה זו נועדה לשמור ולהגן על תפקודה התקין של המשטרה לשם אכיפת החוק, ולמנוע אף פגיעה ישירה באוכפי החוק.

28. **באשר למידת הפגיעה בערכים המוגנים** במקרה שלפניי, סבורני כי זו מצויה ברף הבינוני בכל הנוגע לעבירות התקיפה וברף הבינוני - גבוה בכל הנוגע לעבירות האיומים, כעולה מנסיבות ביצוע העבירות. אין חולק כי מעשיו של הנאשם משקפים חומרה, שכן מדובר בעבירות איומים ואלימות במשפחה, אותן ביצע הנאשם כלפי אשתו, וזאת במספר הזדמנויות, אחת מהן בעוד הליך זה מתנהל כנגדו, עת נבחנת האפשרות לשלבו בהליך טיפולי אשר ימנע הישנות עבירות אלימות במשפחה. האיומים שהפנה הנאשם כלפי המתלוננת הינם ברף חומרה גבוה, כאמור, הם מתייחסים באופן מפורש לפגיעה בגופה ואף לנטילת חייה של המתלוננת באם לא תישמע לנאשם. לכך יש להוסיף אף את ניסיונו של הנאשם לברוח מהשוטר, דבר המלמד על זלזול בחוק וברשויות האכיפה.

מדיניות הענישה הנוהגת:

29. סקירת הפסיקה מלמדת כי ישנו מנעד רחב של עונשים המוטלים על נאשמים המורשעים בעבירות של אלימות ואיומים בתוך המשפחה, וזאת בהתחשב בחומרת המעשים, האלימות שננקטה, קונקרטיות דברי האיום, התוצאות והנזק שנגרם, וכן נסיבותיו של הנאשם. להלן מספר דוגמאות לשם המחשה:

א. ע"פ 6873/13 **פלוני נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 25.2.14); הנאשם הורשע בעבירות אלימות כלפי בת זוגו ונדון ל- 24 חודשי מאסר בפועל ולמאסר מותנה. בית המשפט העליון קבע:

"קשת הענישה בעבירות אלימות בתוך המשפחה מגוונת והיא תלויה מטבע הדברים בנסיבות ביצוע העבירה ובנסיבותיו של הנאשם, לרבות שאלת הרצידיביזם. אין באסמכתאות שאליהן הפנה המערער כדי לשקף את מדיניות הענישה לאשורה. אכן, קיימים גם עונשים קלים יותר מהעונשים שהושתו במקרים שאליהם הפנתה המשיבה בטיעוניה, אך קיימים גם עונשים חמורים יותר מאלו שהצביע עליהם המערער [ראו למשל: ע"פ 322/12 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבו] (18.4.2012)]."

ב. ברע"פ 6037/15 **סימון צדקה נ' מדינת ישראל** (מיום 7.9.2015); הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בשני אישומים שונים, המייחסים לו עבירה של תקיפה סתם של בת זוג, ושתי עבירות נוספות של איומים. בית משפט השלום גזר על הנאשם 5 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית. הערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי, ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון, נדחו.

ג. עפ"ג (מח'-מרכז) 33615-05-13 **ע' ב' ד' ג' נגד מדינת ישראל** (מיום 28.7.2013); הנאשם בעל עבר פלילי מכביד, הורשע לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של תקיפה סתם של בת זוג ואיומים. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין 8 ל- 20 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 13 חודשי מאסר, בנוסף להפעלת מאסר מותנה בן 12 חודשים במצטבר. ערעורו של הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה.

ד. עפ"ג (מח' - מרכז) 3328-05-15 **פלוני נגד מדינת ישראל** (6.9.2015); הנאשם, נעדר עבר פלילי, הורשע על סמך הודאתו בשני אישומים המייחסים לו עבירה של תקיפה סתם של בת זוג ועבירת איומים. איומיו של הנאשם בוצעו באמצעות הטלפון, ובהזדמנות אחרת אף סטר למתלוננת, שהייתה בחודש השמיני להריונה. בית המשפט השלום גזר על הנאשם 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית. במסגרת ערעורו לבית המשפט המחוזי ביקש לבטל את הרשעתו וחייבו בעבודות שירות, אך ערעורו נדחה.

ה. בת"פ 12087-10-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.10.2015); הנאשם בעל עבר פלילי ישן, הורשע על יסוד הודאתו בעבירות שעניינן תקיפה סתם של בת זוג ואיומים. במהלך ויכוח שהתגלע בין הנאשם לבין המתלוננת איים עליה, אחז בידה והדף אותה. בית המשפט קבע כי העונש ההולם במקרה הנדון נע בין מספר חודשי מאסר אשר ירצו בעבודות שירות לבין מאסר לתקופת שנה, וגזר על הנאשם 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ו. ת"פ 24254-10-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (11.12.2014); הנאשם בעל עבר פלילי, הורשע לאחר שהודה בעבירות שעניינן איומים ותקיפה סתם של בת זוג. הנאשם דחף את המתלוננת על רקע ויכוח שהתגלע ביניהם, בעקבות דרישתה להתגרש. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין מאסר מותנה לבין 6 חודשי מאסר בפועל, שיכול ירצו בעבודות שירות, וגזר עליו 3 מאסרים מותנים.

ז. בשורה של החלטות נוספות נגזרו על נאשמים בגין עבירות אלימות בתוך המשפחה עונשי מאסר לריצוי בפועל (ראו עפ"ג (חיפה) 25404-12-13 - **דנן נ' מדינת ישראל**, (13.2.2014); ע"פ (חיפה) 44150-12-11 - **מדינת ישראל נ' ע.ס.** (19.01.2012); רע"פ 1293/08 **אלכסנדר קורניק נ' מדינת ישראל**, (25.06.2008); ת"פ (שלום אילת) 47527-11-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (1.4.2014); ת"פ (שלום צפת) 21596-08-11 **מדינת ישראל נ' ירון סננס** (22.5.2012), ת"פ (שלום אילת) 38263-09-10 **מדינת ישראל נ' דהאן**).

30. הנה כי כן, במקרים בהם לנאשם עבר פלילי מכביד והוא הורשע במספר אירועי אלימות ואיום כלפי בת הזוג הוטלו מאסרים לריצוי בפועל; במקרים בהם עסקין בנאשם שעברו נקי או ישן או בנאשם אשר הורשע בגין אירוע בודד, הוטלו תקופות מאסר לריצוי בעבודות שירות.

31. הענישה הנוהגת בנוגע לעבירה שעניינה הפרעה לשוטר במילוי תפקידו הינה תלוית נסיבות. ענישה זו נעה בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, אותם ניתן לרצות בעבודות שירות, בכפוף לנסיבות המקרה ומידת חומרתו.

נסיבות הקשורות לביצוע העבירה:

32. בהתאם לסעיף 40 ט' לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם, יש ליתן את הדעת לנזק שנגרם מביצוע העבירה ולנסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות.

הנזק שנגרם מביצוע העבירה - מעובדות כתב האישום המתוקן וכתבי האישום המצורפים לא עולה כי נגרם נזק מוחשי ומשמעותי למתלוננת כתוצאה ממעשיו של הנאשם. עם זאת, אף אם לא נגרם נזק פיסי של ממש, לא ניתן להתעלם מן הנזק אשר עלול היה להיגרם ממעשיו האלימים של הנאשם כלפי המתלוננת, כמו כן אין להקל ראש בנזק הנפשי ומתחושותיה הקשות של המתלוננת כתוצאה מהתנהלותו המתמשכת של הנאשם. שירות המבחן התרשם כי עסקינן באשה מוכה המתקיימים בה כל התסמינים המוכרים בסוג זה של מקרים, ולכן מעמדה במערכת היחסים הזוגית נחות ומוחלש.

הנסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה - בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, להן משמעות בקביעת מתחם העונש ההולם, עולה כי לנאשם אחריות ואשם בלעדי לאירועים המתוארים בכתבי האישום ואף לא נטען כי קדמה לדברים שנאמרו מפיו או למעשיו האלימים התגרות כלשהי מצד המתלוננת. מאחר ולא מצאתי כל הסבר או צידוק למעשיו של הנאשם, האשם רובץ אך ורק לפתחו. באחד האירועים, במהלכו איים הנאשם על המתלוננת כי יהרוג אותה, טען הנאשם כי הדבר אירע בסמוך לאחר פטירת אמו. בנוגע להתנהגותו של הנאשם בשני האירועים הנוספים לא סיפק כל הסבר, וממילא אין כל צידוק למעשים מסוג זה.

רצף של אירועי אלימות ואיומים כלפי בת הזוג - במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות יש ליתן את הדעת לכך שעסקינן במספר אירועים נפרדים, במהלכם נקט הנאשם באלימות פיזית ומילולית כלפי בת זוגו. באשר לעבירות האיומים, מן הראוי להדגיש את הקונקרטיות שבדברי האיום שהפנה הנאשם כלפי המתלוננת, עת אמר לה במפורש, לא אחת, כי ירצח אותה. דומה כי עסקינן באיומים ברף חומרה גבוה, ולכך יש ליתן ביטוי במתחם הענישה שייקבע בעניינו.

33. סבורני, כי על אף שבמקרה דנן עסקינן באירועים נפרדים מבחינת מועד התרחשותם, ניתן להגדירם כ"אירוע אחד" על פי מבחן הקשר הענייני ההדוק, אשר נקבע בע"פ 4910/14 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל** (מיום 29.12.14). מדובר ב- 3 אירועים נפרדים במסגרתם פגע הנאשם בזוגתו. האירועים הללו התרחשו במסגרת התא המשפחתי המשותף, על רקע נסיבות דומות, ולכן לא מצאתי הצדקה להפריד ביניהם ולקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אירוע.

34. **אשר על כן, אני קובע כי מתחם הענישה ההולם, בנסיבות העניין, הינו החל ממספר חודשי מאסר בפועל וכלה ב- 18 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר מותנה, קנס כספי או פיצוי למתלוננת. לא מצאתי במקרה זה נסיבות המצדיקות חריגה לקולא ממתחם זה מטעמי שיקום, או לחומרה.**

קביעת עונשו של הנאשם בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות :

35. בהתאם לסעיף 40 יא' לחוק העונשין, בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדר מתחם העונש ההולם, יש

להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

הודאה ונטילת אחריות - הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן וכן בשני תיקים נוספים אותם צירף. בכך נטל הנאשם אחריות על כלל מעשיו וחסך זמן שיפוטי יקר ובעיקר את הצורך להעיד את המתלוננת, על כל המשתמע מכך. דא עקא, בסופו של יום הליך זה נמשך תקופה ארוכה מן המקובל, וזאת כדי לסייע לנאשם להשתלב במסגרות טיפוליות התואמות את צרכיו, ללא הועיל.

נסיבות אישיות ומשפחתיות - הנאשם אב למשפחה ברוכת ילדים, אין חולק כי כל עונש שייגזר עליו עלול לפגוע בו ובבני משפחתו. לא נעלמו מעיני פניותיה השונות בכתב של המתלוננת, אשת הנאשם, לבית המשפט במהלך הליך זה, בהן תיארה את הקושי בגידול 8 ילדים ואת העובדה כי סלחה לנאשם. אין להקל ראש בקשייה של המתלוננת אך לא ניתן להתעלם מן הדינאמיקה הבעייתית בין בני הזוג, כפי שעולה מתסקירי שירות המבחן ומהרשעותיו הקודמות של הנאשם. תסמונת "האישה המוכה" באה לידי ביטוי אף בפניותיה של המתלוננת לבית המשפט ובדרישתה להקל בעונשו. סבורני כי במקרים מסוג זה מוטלת על בית המשפט החובה להגן על המתלוננת ולא להיעתר לדרישתה.

עבר פלילי - לנאשם עבר פלילי עשיר ומגוון הכולל 21 הרשעות קודמות בגין עשרות עבירות, בין היתר עבירות סמים, מרמה ורכוש וכן עבירות אלימות רבות הן כלפי שוטרים והן כלפי בת זוגו. בהקשר זה, מן הראוי להדגיש, כי הנאשם הורשע בשנת 2009 בתקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי אותה בת זוג ותקיפה סתם, כך שלא ניתן לומר שהאירועים נשוא התיקים שלפניי חריגים ואינם מאפיינים את התנהלותו או את יחסו למתלוננת במהלך נישואיהם.

העדר אופק שיקומי - במקרה זה, במשך כשנה וחצי, נעתר בית המשפט לבקשות רבות לדחיית הדיונים, חלקן מטעם שירות המבחן ורובן מטעם סנגורו של הנאשם, אשר עשה ככל שלא ידו בכדי לסייע לו. מטרת הדחיות המרובות הייתה לנסות ולשלב את הנאשם במסגרות טיפוליות שונות, הן בתחום האלימות במשפחה ובהמשך במרכז "חוסן" העוסק בטיפול בהתמכרויות, וזאת בכדי לסייע הן לנאשם והן לתא המשפחתי כולו. על אף נכונות בית המשפט ושירות המבחן ליתן לו אין ספור הזדמנויות לא השכיל הנאשם לנצלן ובחר שלא להתייבץ לפגישות שנקבעו עמו, לנתק קשר ולא להשיב לפניות מאת שירות המבחן וגורמי הטיפול השונים, ואף הצהרותיו בבית המשפט ובפני קצין המבחן לפיהן מעוניין הוא בתהליך הטיפול התגלו כהצהרות מגמתיות, מן הפה אל החוץ, אשר אין ולא היה בהן לאורך כל תקופה זו כל בסיס של אמת.

לא נעלמה מעיני העובדה כי למשך תקופה קצרה נטל הנאשם חלק פעיל בשיחות טיפוליות ואף חשף תכנים אישיים. עם זאת, כפי שהסתבר בהמשך, זאת עשה הנאשם למראית עין בלבד. דומה כי הנאשם לא התכוון בשום שלב לשנות דרכיו ובתקופה קצרה זו בה נטל חלק בפגישות הציג פסאדה חיובית לפיה הוא מעוניין בשינוי, אך אף בכך התמיד לאורך זמן לנוכח היעדר מוטיבציה וכלים לכך. דומה כי אין דוגמה טובה יותר להיעדר רצונו ומסוגלותו של הנאשם לשנות את דרכו האלימה כלפי בת הזוג שלו מעבירת האיומים הנוספת אותה ביצע כלפיה **במהלך ניהול תיק זה**, בעודו תחת עינם הפקוחה, הן של שירות המבחן והן של בית המשפט, כפי שניתן להתרשם מן התיק הנוסף אותו צירף (ת"פ 32889-06-16).

36. התנהגותו האלימה של הנאשם כלפי המתלוננת, בת הזוג שלו מזה שנים רבות, במספר הזדמנויות שונות, אשר אילצה אותה להתלונן כנגדו במשטרה מספר פעמים על אף גישתה המגוננת כלפיו דרך כלל, מחייבת הטלת ענישה אשר יהא בה כדי להרתיע את הנאשם ואחרים שכמותו מלחזור לסורם. על העונש לבטא את סלידת בית המשפט מאלה המבקשים להטיל מורא על בת הזוג או על בני משפחה אחרים, אלה אשר במעשיהם גורמים לבת הזוג לחשוש לביטחונה האישי ולשלמות גופה ומגבילים את יכולת התנהלותה בתא המשפחתי. התנהלות המבוססת על חשש ופחד מפני בן הזוג, כבמקרה שלפניי, המבוססת על יחס משפיל ופוגעני והיעדר הפנמה או רצון להכיר בזכותה של בת הזוג לחיות חיה בשלווה וללא חשש אינה מצדיקה התחשבות מפליגה בנאשם, כפי שעתר סנגורו, ואף לא הטלת מאסר שירוצה בעבודות שירות. לנאשם ניתנה הזדמנות פז לשתף פעולה ולרכוש כלים להתמודדות עם מצבי סיכון דומים בעתיד אך הוא לא השכיל לנצלה.

37. לנוכח ריבוי העבירות, חומרתן ופגיעתן במתלוננת לאורך זמן, ואף לנוכח התנהלות הנאשם וחוסר רצונו להשתקם, ובהתחשב אף בעברו הפלילי המכביד המצביע על אורח חיים עברייני ואף על ניסיונות קודמים לשיקום אשר לא צלחו, כפי שעולה מתסקירי שירות המבחן, אין כל הצדקה ללכת לקראתו כברת דרך נוספת ולהסתפק במאסר שירוצה בעבודות שירות. סבורני כי לנוכח התנהגות הנאשם כלפי בת הזוג שלו לאורך השנים ובהתחשב בשלל העבירות בהן הורשע בתיקים שלפניי, ובעיקר לנוכח היעדר כל אופק שיקומי - טיפולי אשר יפחית ממסוכנותו כלפי המתלוננת או מן החשש להישנות עבירות דומות בעתיד, אין מנוס מהטלת עונש מאסר לריצוי בפועל, בחלקו האמצעי של מתחם הענישה, בצירוף מאסר מותנה מרתיע. לנוכח האמור, ומאחר ויהא בכך כדי להכביד עוד יותר על התא המשפחתי בכללותו, החלטתי להימנע מהטלת רכיב כספי מוחשי לענישה.

38. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל. מתקופה זו תנוכה תקופת המעצר אותה ריצה הנאשם בתיק זה וכן בתיקים המצורפים, וזאת בהתאם להודעה משותפת שתוגש לעיוני תוך 7 ימים מהיום.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 25.4.17 שעה 8:00.

ב. מאסר על תנאי למשך 9 חודשים והתנאי הוא כי במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע ויורשע בה.

ג. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא כי במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון או עבירת איומים ויורשע בה.

ד. הנאשם יחתום על התחייבות בסך ₪ 2,000 או 20 ימי מאסר תמורתה שלא יעבור במשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת אלימות, לרבות איומים. אם לא יחתום על ההתחייבות תוך 7 ימים מהיום יאסר למשך 7 ימים נוספים.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום ו' ניסן תשע"ז, 02/04/2017 במעמד הנוכחים.

יריב נבון , שופט